

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 30. května 2017 o návrzích státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 3.4.2017, sp.zn. KZM 1324/2016 a ze dne 3.4.2017, sp.zn. KZM 1325/2016 na vydání rozhodnutí podle § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb. o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních v extradiční trestní věci Y. N., nar. xxx, státního příslušníka Ruské federace, t.č. v předběžné vazbě ve vazební věznici xxx – xxx, rozhodl

t a k t o :

I. Podle § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb. o mezinárodní justiční spolupráci **je vydání přípustné** Y. N. (J. A. N.), nar. xxx v xxx, xxx xxx, ruský státní příslušník, bytem xxx xxx, xxx, xxx xxx, budova xxx, byt xxx, t. č. v předběžné vazbě pro Městské státní zastupitelství v Praze ve vazební věznici xxx – xxx, k trestnímu stíhání do USA pro:

- porušení Hlavy 18 Sbírky zákonů Spojených států amerických § 371– spiknutí - porušení Hlavy 18 Sbírky zákonů Spojených států amerických § 1028A (a)(1) – závažné krádeže totožnosti,
- porušení Hlavy 18 Sbírky zákonů Spojených států amerických § 1029 (a)(2) a (c)(1)(A)(i)
- obchodování s prostředky pro neoprávněný přístup,-porušení Hlavy 18 Sbírky zákonů Spojených států amerických § 1030 (a)(2)(C) a c)(2)(B)(i), (iii)
- počítačové vniknutí,-porušení Hlavy 18 Sbírky zákonů Spojených států amerických §1030 (a)(5)(A) a (c)(4)(B)(i)
- úmyslný přenos za účelem poškození chráněného počítače.

Těchto trestných činů se měl Y. N. dopustit tím, že:

1/ přibližně od 3. 3. 2012 do 4. 3. 2012 úmyslně získal neoprávněný přístup do chráněného počítače používaného při mezistátním a

mezinárodním obchodu, přičemž překonal oprávněný přístup, čímž získal informace z chráněného počítače a spáchal trestný čin za účelem komerční výhody a soukromého finančního zisku a hodnota získaných informací přesáhla částku 5.000,-USD, tj. Y. N. využil internet pro přístup do počítačů vlastněných společnostmi Lxxxn a získal informace. Ve stejném období Y. N. vědomě zapříčinil přenos programu, informací, kódu a příkazu a v důsledku daného jednání úmyslně způsobil škodu na chráněném počítači, aniž by k tomu měl oprávnění, tj. vědomě přenesl program, informaci, kód a příkaz na počítač náležící zaměstnanci N. B. ve společnosti Lxxxn, čímž způsobil škodu, aniž by měl oprávnění a tento čin způsobil ztrátu jiné osobě během jednorocní lhůty od doby, kdy chování Y. N. zasáhlo chráněný počítač, celkem nejméně ve výši 5.000,-USD. Ve stejném období Y. N. vědomě zadržoval a využíval bez zákonné pravomoci, prostředky identifikace jiné osoby, tj. uživatelské jméno a heslo přidělené zaměstnanci N. B. ve společnosti Lxxxn,

2/ přibližně od 14. 3. 2012 do 25. 7. 2012 úmyslně získal neoprávněný přístup do chráněného počítače používaného při mezistátním a mezinárodním obchodu, přičemž překonal oprávněný přístup, čímž získal informace z chráněného počítače a spáchal trestný čin za účelem komerční výhody a soukromého finančního zisku a hodnota získaných informací přesáhla částku 5.000,-USD, tj. Y. N. využil internet pro přístup do počítačů vlastněných společnostmi Dxxxx, Inc. a získal informace,

3/ v přesně nezjištěné době do 31. 5. 2013 se vědomě a úmyslně podílel na spiknutí s dalšími osobami za účelem spáchání trestných činů vůči Spojeným státům americkým, tj. podílel se na spiknutí vědomě a za účelem zpronevěry při obchodu s neoprávněnými přístupovými prostředky, tj. uživatelskými jmény, emailovými adresami a hesly náležejícími zákazníkům společnosti Fxxxg, Inc. a dalších společností, tímto jednáním získal částku přesahující 1.000,-USD v rozmezí jednoho roku a výše uvedené obchodování ovlivnilo mezistátní a mezinárodní obchod, přičemž součástí spiknutí bylo, že Y. N. získal neoprávněný přístup do chráněných hesel počítačů, čímž získal neoprávněné přístupové prostředky, včetně uživatelských jmen, emailových adres a hesel, další účastník spiknutí měl k dispozici neoprávněné přístupové prostředky a nabízel je k prodeji a další účastník spiknutí je koupil, součástí spiknutí bylo to, že účastníci spiknutí použili emailové účtu Gmail pro komunikaci ohledně spiknutí,

4/ na podporu spiknutí a za účelem dosažení cílů spiknutí Y. N. spolu

s účastníky spiknutí

- a) v době mezi nebo přibližně 13. 6. 2012 až 29. 6. 2012 Y. N. získal neoprávněný přístup do počítačů společnosti Fxxxg, které obsahovaly databázi uživatelských údajů, stáhl databázi uživatelských údajů společnosti Fxxxg, včetně uživatelských jmen, emailových adres a zašifrovaných hesel, do počítače nacházejícího se mimo území USA,
- b) dne nebo přibližně 13. 7. 2012 účastník spiknutí č. 2 použil emailový účet Gmail, aby poslal email účastníkovi spiknutí č. 1 za účelem dosvědčení N. spolehlivosti při prodeji zcizených uživatelských oprávnění,
- c) dne nebo přibližně 16. 7. 2012 účastník spiknutí č. 1 poslal email účastníkovi spiknutí č. 3 na jeho emailový účet Gmail s nabídkou prodeje zcizené databáze uživatelských údajů za 5.500,-EUR.

5/ v přesně nezjištěné době do 19. 9. 2012 vědomě a s úmyslem zpronevěřit obchodoval s neoprávněnými přístupovými prostředky, tj. uživatelskými jmény, emailovými adresami a hesly náležejícím zákazníkům společnosti Fxxxg, Inc., tímto jednáním získal přibližně od 1. 6. 2012 do 31. 5. 2013 částku přesahující 1.000,-USD, výše uvedené obchodování ovlivnilo mezistátní a mezinárodní obchod,

6/ přibližně od 13. 6. 2012 do 29. 6. 2012 úmyslně získal neoprávněný přístup do chráněného počítače používaného při mezistátním a mezinárodním obchodu, přičemž překonal oprávněný přístup, čímž získal informace z chráněného počítače a spáchal trestný čin za účelem komerční výhody a soukromého finančního zisku a hodnota získaných informací přesáhla částku 5.000,-USD, tj. Y. N. využil internet pro přístup do počítačů vlastněných společností Fxxxg, Inc. a získal informace. Ve stejném období Y. N. vědomě zapříčinil přenos programu, informací, kódu a příkazu a v důsledku daného jednání úmyslně způsobil škodu na chráněném počítači, aniž by k tomu měl oprávnění, tj. vědomě přenesl program, informaci, kód a příkaz na počítač náležící společnosti Fxxxg, Inc., čímž způsobil škodu, aniž by měl oprávnění a tento čin způsobil ztrátu jiné osobě během jednorocní lhůty od doby, kdy chování Y. N. zasáhlo chráněný počítač, celkem nejméně ve výši 5.000,-USD. Ve stejném období Y. N. vědomě ovládal a využíval bez zákonné pravomoci, prostředky identifikace jiné osoby, tj. uživatelské jméno a heslo přidělené zaměstnanci J. S. společnosti Fxxxg, Inc.

Společnost Lxxxn provozovala profesní sociální síť zaměřující se na profesní a zaměstnanecké kontakty. Každý uživatel sítě měl vlastní profil

chráněný uživatelským jménem, což byla emailová adresa, a heslem. Společnost Lxxxn spravovala databázi uživatelských účtů včetně uživatelských jmen a zašifrovaných hesel na počítačích nacházejících se v severním okrese státu Kalifornie. Zaměstnancům společnosti byly přiděleny individuální přístupové informace, jejichž pomocí mohli uskutečnit vzdálený přístup do firemní sítě společnosti Lxxxn. Shora popsaným jednáním měl Y. N. v rámci spiknutí odcizit osobní informace 167 milionů uživatelů, které byly uloženy na foru „TherealDeal“ cibulového směrovače (TOR). Tyto osobní informace uživatelů se sestávaly z identifikačních čísel členů, emailových adres a hashovaných (zašifrovaných) hesel. Společnost Lxxxn odhaduje ztráty na více než 5.000.000,-USD.

Dxxxx, Inc. byla služba pro uchovávání elektronických souborů s hlavním sídlem v San Franciscu v Kalifornii. Služba Dxxxx využívala cloudové výpočetní techniky, aby zajistila uživatelům ukládání souborů a adresářů a jejich sdílení s ostatními uživateli přes internet pomocí synchronizace souborů. Každý uživatel služby Dxxxx měl individuální účet chráněný uživatelským jménem, což byla emailová adresa, a heslem.

Společnost Dxxxx potvrdila, že v důsledku shora popsaného jednání Y. N. v rámci spiknutí došlo k odcizení osobních informací přibližně 68 milionů uživatelů. Osobní informace sestávaly z emailových adres a z hashovaných hesel. Společnost Dxxxx odhaduje ztráty na 514.000,- USD.

Fxxxg, Inc. byla společnost s hlavním sídlem v San Franciscu v Kalifornii. Společnost Fxxxg, Inc. provozovala sociální webové stránky spravující prostor pro otázky a odpovědi. Každý uživatel služeb společnosti Fxxxg měl individuální účet chráněný uživatelským jménem a heslem. Společnost Fxxxg spravovala elektronickou databázi uživatelských účtů včetně uživatelských jmen a zašifrovaných hesel. Zaměstnancům společnosti Fxxxg byly přiděleny individuální přístupové informace, s jejichž pomocí mohli uskutečnit vzdálený přístup do firemní sítě společnosti Fxxxg.

Společnost Fxxxg potvrdila, že v důsledku shora popsaného jednání Y. N. v rámci spiknutí došlo k odcizení osobních informací přibližně 30 milionů uživatelů. Osobní informace se sestávaly z jmen uživatelů, emailových adres, hashovaných hesel, informací o lokalitě, posledních adres internetových protokolů a kódů země. Společnost Fxxxg odhaduje ztráty na 15.000,-USD.

Gxxxe, Inc. byla společnost s hlavním sídlem v Mountain View v Kalifornii. Společnost Gxxxe nabízela internetové služby včetně emailové služby Gmail zákazníkům na celém světě.

II. Podle § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních **je vydání přípustné** Y. N. (J. A. N.), nar. xxx v xxx, xxx xxx, ruský státní příslušník, bytem xxx xxx, xxx, xxx xxx xxx, budova xxx, byt xxx, t. č. v předběžné vazbě pro Městské státní zastupitelství v Praze pod sp. zn. KZM 1324/2016 ve vazební věznici xxx – xxx, k trestnímu stíhání do Ruské federace pro trestný čin krádeže, tj. tajného odcizení cizího majetku, spáchaného se způsobením občanovi značné škody organizovanou skupinou dle článku

158 odst. a, část 4 trestního zákoníku Ruské federace, kterého se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době a místě vstoupil do zločinného spolčení s dosud neztotožněnými osobami za účelem tajné krádeže, zde se v souladu s dosaženou dohodou a rozdělením zločinných úkolů uvnitř skupiny připojil se znalostí v oblasti informačních technologií, dovedností v oblasti zpracování dat a počítačové techniky, zkušenostmi s prací sítě Internet, ne později než 2. 4. 2009 ke globální síti Internet. Poté v souladu s úkonem přidělenými mu v zločinném spolku použil program, zjistil uživatelské jméno a heslo elektronické peněženky Z540071769081 elektronického platebního systému Webmoney a odcizil z této peněženky společně s dosud neztotožněnými spolupachateli peněžní prostředky ve výši 3.450,-USD (111.136, 8 rublů) ke škodě T. A. P., čímž jí způsobil značnou majetkovou újmu,

a to za současné přijetí ujištění uvedených v žádosti Generální prokuratury Ruské federace ze dne 12. 11. 2016, tedy že

- Y. N. budou poskytnuty veškeré možnosti obhajoby, včetně pomoci advokátů,
- Y. N. nebude podroben mučení, krutému, nelidskému ponižujícímu lidskou důstojnost zacházení nebo trestu (článek 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Úmluvy Organizace spojených národů, Rady Evropy a protokoly k nim),
- účelem žádosti o vydání není pronásledování osoby z politických důvodů, pro rasovou příslušnost, náboženské přesvědčení, národnost nebo politické názory,

- Y. N. bude pohnán k trestní odpovědnosti pouze za ten trestný čin, pro který je požadováno jeho vydání, a po skončení přípravného vyšetřování nebosoudního jednání a v případě odsuzujícího rozsudku – po odpykání trestu, bude moci opustit území Ruska,
- Y. N. bude v průběhu trestního stíhání umístěn v penitenciárním zařízení, ve kterém jsou akceptovány standardy uvedené v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod ze dne 4. 11. 1950 a v Evropských penitenciárních pravidlech ze dne 11. 1. 2006 a zaměstnanci Velvyslanectví České republiky v Rusku jej budou moci kdykoliv navštěvovat též za účelem prověřování dodržování záruk.

O d ů v o d n ě n í

Vzhledem ke skutečnosti, že jmenovaný byl na základě mezinárodního zatýkacího rozkazu Spojených států amerických zatčen v obvodu Prahy 1, bylo na základě návrhu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze, ze dne 11.10.2016, sp.zn. KZM 1324/2016 ve věci zahájeno předběžné šetření a jmenovaný byl na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 12.10.2016, sp.zn. Nt 416/2016 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 2.11.2016, sp.zn. 14To 133/2016 vzat do předběžné vazby. Na základě dalšího šetření Městského státního zastupitelství v Praze byl dne 4.4.2017 doručen k zdejšímu soudu návrh Městského státního zastupitelství v Praze, resp. státní zástupkyně tohoto orgánu, ze dne 3.4.2017, sp.zn. KZM 1324/2016 na vydání rozhodnutí podle § 95 odsyt. zák. č. 104/2013 Sb. pro trestnou činnost popsanou ve výroku pod bodem I tohoto usnesení a k rozhodnutí, že vydání jmenovaného je přípustné k trestnímu stíhání do USA a současně byl téhož dne, tedy 4.4.2017 podán k zdejšímu soudu taktéž státní zástupkyní uvedeného orgánu pod sp.zn. KZM 1325/2016, ze dne 3.4.2017 další návrh na vydání rozhodnutí městským soudem podle § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb. pro trestnou činnost jmenovaného popsanou ve výroku pod bodem II. tohoto usnesení, že vydání jmenovaného do Ruské federace je přípustné, a to za současného přijetí shora popsaných záruk Generální prokuratury Ruské federace, které jsou taktéž výše popsány ve výroku tohoto usnesení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 5.4.2017, sp.zn. Nt 406/2017 rozhodl, že obě trestní věci jmenovaného vydávaného, které byly vedeny u zdejšího soudu pod sp.zn. Nt 416/2016 ohledně návrhu státní zástupkyně ze dne 3.4.2017, sp.zn. KZM 1324/2016 a pod sp.zn. Nt 406/2017, vedené ohledně návrhu státní zástupkyně ze dne 3.4.2017.

sp.zn. KZM 1325/2016 byly spojeny podle § 23 odst. 3 tr.řádu s použitím § 20 odst. 1 tr.řádu ke společnému řízení s tím, že věc bude nadále vedena pod sp.zn. Nt 406/2017.

Z listinných materiálů v průběhu celého řízení bylo ze zpráv Ministerstva vnitra ČR zjištěno, že jmenovanému Y.N. nebylo uděleno státní občanství České republiky a že zároveň nežádal o mezinárodní ochranu na území České republiky.

Městský soud v Praze jmenovaného opakovaně vyslechl, přičemž bylo zjištěno, že Y.N. nesouhlasí se svým vydáním do Spojených států amerických a zároveň výslovně souhlasí se svým vydáním do Ruské federace. Zároveň uvádí, že trestné činnosti ve Spojených státech a ani trestné činnosti v Ruské federaci se nedopustil. Pokud se týká trestního stíhání ve Spojených státech amerických, uvádí k němu, že nic nezákonného nespáchal a s celou touto věcí nemá nic společného. Domnívá se, že je takto stíhán, protože odmítl návrh, aby se podílel na poškozování Demokratické strany ve Spojených státech. Pokud se týká trestního stíhání v Ruské federaci, uvádí, že byl v roce 2009 tamní policií zadržen a následně propuštěn poté, když orgánům činným v trestním řízení slíbil, že neopustí území Ruské federace, přičemž vloni vycestoval mimo území Ruska, protože se domníval, že pravý viník věci, pro kterou je tam trestně stíhán, byl již zjištěn, a že k jeho osobě celá záležitost již skončila. Chce být vydán do Ruské federace, aby se tam mohl očistit, přičemž do Spojených států amerických vydán být nechce, protože se domnívá, že by mu tam nebyl zajištěn spravedlivý proces a že trestní stíhání tam vůči jeho osobě vedené, je vykonstruované a zmanipulované příslušnými orgány, mimo jiné i z politických důvodů.

Městský soud dále z provedených důkazů zjistil, že jmenovaný na území České republiky nebyl soudně stíhán, a že z obou extradičních materiálů vyplývá, že je trestně stíhán ve Spojených státech amerických i v Rusku pro výše popsaná jednání, která dle předložených materiálů nejsou ani v jedné zemi promlčena a za která mu hrozí v Ruské federaci i ve Spojených státech amerických uložení trestu odnětí svobody až na 10 let. Jednání, pro které je stíhán v Ruské federaci by mohlo být v České republice posuzováno např. jako zločin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. a) tr.zákoníku, kde je stanovena sazba trestu odnětí svobody na 2 léta až 8 let. Jednání, pro které je trestně stíhán v USA, by na území České republiky mohlo být kvalifikováno např. jako zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle

§ 230 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, kde je stanovena sazba trestu odnětí svobody na 3 léta až 8 let nebo jako přečin opatření a přechovávání přístupového zařízení a hesla k počítačovému systému a jiných takových dat podle § 231 odst. 1 písm. b) odst. 2 písm. a), odst. 3 tr.zákoníku za který je stanovena sazba trestu odnětí svobody na 6 měsíců až 5 let.

V obou případech je uvedená trestná činnost extradičním trestným činem, přičemž ani na území České republiky není trestní stíhání jmenovaného, stejně jako ve Spojených státech amerických a ani v Ruské federaci, promlčeno.

V rámci dokazování u zdejšího soudu byly dále provedeny zejména listinné materiály předložené Ministerstvem zahraničních věcí ČR ve spolupráci se zastupitelským úřadem ČR ve Spojených státech, ze kterých vyplývá, že v souladu s jejich zjištěními jsou USA demokratickou zemí s velmi vysokým standardem v oblasti občanských a politických práv, mají velmi rozvinutý systém soudnictví, které funguje na velmi uspokojivé úrovni, přičemž je i relativně rychlé. Nebyly zjištěny v rámci obdobných extradičních řízení žádné skutečnosti, že by dotčené vydávané osoby byly vystaveny pronásledování z důvodu svého původu, náboženství, či pro své politické názory, a že by jakékoliv takovéto okolnosti zhoršovaly jejich postavení v trestním řízení či při výkonu trestu. Taktéž lze v obecné rovině hodnotit i podmínky vězeňství ve Spojených státech jako uspokojivé, přičemž nebylo prokázáno zásadní porušování lidských práv.

Pokud se týká obdobné otázky na straně Ruské federace, nebyly zjištěny žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly poskytnuté záruky a ujištění ze strany Generální prokuratury Ruské federace a tyto záruky nebyly zpochybňovány ani samotnou osobou vydávaného.

Zdejší soud taktéž v souladu s návrhy obhajoby doplnil a provedl celkem rozsáhlé dokazování formou odborného vyjádření a znaleckého posudku předloženého obhajobou. Z těchto provedených důkazů vyplynuly skutečnosti a fakta, které straní postojům vydávaného a jsou v souladu s jeho výpověďmi a tvrzeními.

Zároveň Městský soud v Praze provedl jako důkaz listinné materiály předložené jak orgány činnými v trestním řízení ze strany Spojených států amerických, tak orgány činnými v trestním řízení ze strany Ruské federace, ze kterých v obou případech vyplývá závěr, že v těchto státech

je aktuálně vedeno shora popsané trestní stíhání jmenovaného, že jsou zjištěny skutečnosti, ze kterých vyplývá důvodné podezření, že se trestné činnosti pro kterou je stíhán, dopustil, přičemž v případě obou zemí jsou i vyjmenovány konkrétní jednotlivé důkazní podklady o které se opírají tyto závěry, resp. trestní stíhání jmenovaného, ať již se jedná o důkazy ze strany americké státní zástupkyně či příslušného vyšetřujícího orgánu, elektronické důkazy, výpisy, foto atd. či v případě Ruské federace o materiály doručené Generální prokuraturou Ruské federace, a to materiály, ze kterých vyplývá, že bylo rozhodováno o trestním stíhání jmenovaného, o předběžných otázkách v jeho věci, o vydání mezinárodního zatykače apod. Senát zdejšího soudu nemá proto žádných pochybností o tom, že v případě obou trestních řízení, ať již ve Spojených státech či v Rusku je dostatek podkladů pro konstatování, že trestní stíhání jmenovaného je v obou zemích vedeno důvodně.

Po zhodnocení všech výše popsaných důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospěl Městský soud v Praze k následujícím závěrům.

Není sporu o tom, že vyžádaný je stíhán v USA pro závažnou trestnou činnost, přičemž v důsledku této mělo dojít i ke způsobení vysoké škody a v daném případě by se i dle tuzemské úpravy nepochybně jednalo o zločin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 písm. a) tr.zákoníku a případně o přečin opatření a přechovávání přístupového zařízení a hesla k počítačovému systému a jiných takových dat podle § 231 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a), odst. 3 tr.zákoníku s trestní sazbou trestu odnětí svobody až na 8 let. Taktéž v případě jeho trestního stíhání v Rusku, je nepochybné, že se má jednat o závažnou trestnou činnost, která by mohla být na území České republiky kvalifikována taktéž jako zločin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3, odst. 4 písm. a) tr.zákoníku s obdobnou trestní sazbou, tedy až na 8 let trestu odnětí svobody. V každém případě u obou zahraničních trestních řízení se jedná o trestnou činnost podléhající vydání ve smyslu ust. § 90 zák.č. 104/2013 Sb.(dále již jen ZMJS) a z předložených materiálů americké i ruské strany je dostatečně zřejmé a zároveň prokázáno, že skutek, pro který je trestní stíhání jmenovaného vedeno, byl spáchán, nese znaky trestné činnosti a je dáno důvodné podezření, že se právě této trestné činnosti měl dopustit vydávaný. Zároveň nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly závěru, že v daném případě se jedná o splnění zákonných podmínek pro nepřípustnost vydání, stanovených zejména v

§ 91 zák.č. 104/2013 Sb. (dále již jen ZMJS). Jmenovaný je mladým, zdravým mužem a nelze předpokládat, že by vydáním v jeho případě došlo k nějakému nepřiměřenému poškození osoby vyžádaného a nebyla ani zjištěna žádná zákonná skutečnost, která by zakládala nepřipustnost jeho vydání. Pouhá snaha jmenovaného nepodrobit se probíhajícímu trestnímu stíhání v USA nemůže být důvodem pro jeho nevydání. Je sice pravdou, že v případě obou trestních stíhání popírá, že by se trestné činnosti dopustil, přičemž v případě trestního stíhání v Ruské federaci uvádí, že se domníval, že trestní stíhání již skončilo, to vše však současně s tím, že potvrdil, že žádné rozhodnutí o zastavení trestního stíhání ve věci k dispozici nemá. Pokud se týká tvrzení Y.N., že se trestné činnosti v USA ani v Rusku nedopustil, je z hlediska vydávacího řízení u zdejšího soudu tato jeho obhajoba vcelku nerozhodná a právně irelevantní, když je třeba podotknout, že proti jeho tvrzení stojí konkrétní důkazy shromážděné orgány činnými v trestním řízení ze strany Ruské federace i Spojených států amerických. V řízení o přípustnosti vydání Městský soud v Praze v celém rozsahu neposuzuje v žádném případě otázku viny jmenovaného a nehodnotí důkazy k této otázce se vztahující, přičemž tato kompetence zcela náleží americkým a ruským vyšetřovacím a soudním orgánům, které jsou k takovému řízení příslušné a těmto orgánům též přísluší posuzování věrohodnosti obhajoby vyžádaného. Úkolem zdejšího soudu je posoudit, zda v daném případě (přičemž v této konkrétní věci se zcela výjimečně jedná o posuzování dvou rozdílných trestních stíhání ve dvou rozdílných státech), je dostatek důkazů pro to, že podezření z trestné činnosti vyžádaného a jeho trestní stíhání je důkazně dostatečně podloženo a také, že podezření ze spáchání trestné činnosti ze strany jmenovaného je přiměřeně odůvodněno.

Pokud se týká event. námitek vydávaného, resp. k tvrzením uváděným obhajobou, lze k jednotlivým skutečnostem uvést následující. Pokud jde o námitku, že návrhy státní zástupkyně ze dne 3.4.2017 nebyly jmenovanému přeloženy do ruského jazyka, je možno k této skutečnosti podotknout a uvést na vysvětlení celé namítané záležitosti obhajobou, že v § 28 odst. 2 tr.řádu jsou taxativně stanoveny rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, které je nutno překládat stíhaným osobám, přičemž trestní řád, pokud ZMJS nestanoví jinak, platí podpůrně a ani v trestním řádu a ani v ZMJS není upravena takováto povinnost státního zástupce. Mimo to je třeba uvést, že se nejedná ani o usnesení a ani o rozhodnutí jiné obdobné povahy, ale toliko o průběžný návrh v trestním řízení, proti kterému není ani jakýkoliv opravný prostředek přípustný. Pokud se týká

obhajoby jmenovaného v rámci ruského trestního stíhání, spočívající v tom, že se trestné činnosti nedopustil, že se jí měl dopustit někdo jiný, a že se domníval, že věc je skončena od roku 2009, lze k tomu připomenout, že tato tvrzení nemají oporu v předloženém spisovém materiálu a mimo to jmenovaný potvrdil, že si byl vědom toho, že je trestně stíhán, že složil slib, že nevycestuje z území Ruské federace, což porušil, a že současně neobdržel žádné rozhodnutí příslušných orgánů činných v trestním řízení, že by jeho trestní stíhání bylo zastaveno nebo jinak skončeno. Zdejší soud současně i s ohledem na složené garance ze strany Ruské federace vůči České republice nemá žádných pochybností o tom, že by nebyly respektovány v trestním řízení v Ruské federaci práva jmenovaného na obhajobu či spravedlivý proces, když v daném případě jsou i podrobně vyspecifikovány příslušná ujištění ohledně nakládání se jmenovaným, a to ze strany Generální prokuratury Ruské federace, přičemž tato zároveň případně budou moci kontrolovat pracovníci diplomatických služeb ČR, a to včetně příslušného trestního procesu. Zdejší soud nemá žádný důvod pro závěr, že by vůči vyžádanému bylo postupováno jakýmkoliv jiným či nepřijatelným způsobem a že by nabízené záruky nebyly v budoucnu dodržovány.

Pokud se týká tvrzení jmenovaného ohledně jeho trestního stíhání ve Spojených státech amerických, resp. skutečnosti, že uvádí, že se trestné činnosti nedopustil, a že celá věc je zmanipulována i z politických důvodů a v souvislosti s volbami v loňském roce ve Spojených státech a taktéž v souvislosti s ovlivňováním či manipulováním s pověstí a s poškozováním Demokratické strany v USA, je možno k těmto tvrzením taktéž podotknout, že předložené důkazní materiály listinné povahy ze strany amerických státních orgánů, obdobně jako tomu bylo v případě ruského trestního stíhání, zcela jednoznačně podporují závěr, že trestní stíhání jmenovaného na základě konkrétních a v těchto materiálech uvedených skutečností (např. z elektronických důkazů, výpisů, záznamů, fotodokumentace a výpovědí) je podloženo a že je důvodné podezření, že vydáváný se uvedené trestné činnosti dopustil a tento fakt je dostatečně důkazně podložen a konkrétní rozhodnutí o otázce viny přísluší daným americkým vyšetřovacím a soudním orgánům a taktéž jim přísluší i posuzování věrohodnosti obhajoby vyžádaného.

Pokud se týká otázky ohledně výše popsaných údajných politických důvodů a vazeb na loňské volby v USA či Demokratickou stranu USA, zdejší soud v této věci konstatuje, že dle předložených spisových materiálů se trestná činnost měla stát v létě roku 2012, tedy více jak

čtyři roky před volbami ve Spojených státech, které proběhly v listopadu 2016, tedy hluboko předtím, než mělo docházet k ovlivňování či působení na orgány Demokratické strany Spojených států a zadržení na území České republiky také proběhlo před těmito údajnými událostmi /na počátku října roku 2016/ a s ohledem na všechny tyto skutečnosti, lze mít takovéto námitky či tvrzení vydávaného za vyvrácené a zcela nepotvrzené i časově zcela nesouvisející.

Pokud se týká poslední námitky obhajoby, ohledně údajné hrozby trestu odnětí svobody v trvání mnoha desítek let ve Spojených státech amerických, ke kterému obhajoba dospěla zcela plochým numerickým sečtením pouze horních sazeb trestu odnětí svobody, které mají jmenovanému hrozit, je třeba v této souvislosti uvést, že senát zdejšího soudu zjistil z americké právní úpravy, konkrétně hlavy 18 § 3584, že tresty jsou obviněným osobám ukládány souběžně, a že více trestů odnětí svobody případně uložených ve stejnou dobu, probíhá souběžně a jsou považovány za souhrnné tresty odnětí svobody, přičemž takto je rozhodováno s ohledem na povahu a okolnosti trestného činu, charakter pachatele, ochranu veřejnosti apod.

Vzhledem ke všem výše popsaným skutečnostem a důvodům dospěl proto Městský soud v Praze k závěru, že vydání jmenované osoby k trestnímu stíhání pro popsané trestné činy do Spojených států amerických je přípustné a zároveň taktéž je přípustné jeho vydání pro popsanou trestnou činnost o které je vedeno trestní stíhání v Ruské federaci, do Ruské federace, a to v tomto případě i za přijetí záruk daných Generální prokuraturou Ruské federace a že současně nebyly zjištěny žádné konkrétní skutečnosti dané platnou právní úpravou, které by takovému rozhodnutí zdejšího soudu ohledně přípustnosti vydání do obou zemí bránily. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je patrné ve výrokové části tohoto usnesení.

Mimo to Městský soud v Praze zároveň konstatuje, že v souladu s aktuálně platnou právní úpravou rozhodoval pouze o tom, zda vydání Y.N. do USA a do Ruské federace je přípustné, přičemž zda vůbec fakticky k vydání jmenovaného dojde a do jaké země, je vzhledem k zákonné dikci uvedené v zák.č. 104/2013 Sb. (ZMJS) zcela v kompetenci a na rozhodnutí ministra spravedlnosti ČR.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je

možno podat do tří dnů ode dne oznámení usnesení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu. Včas podaná stížnost má odkladný účinek. Práva stížnosti se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

V Praze dne 30. května 2017

JUDr. Jaroslav PYTLOUN, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. K.